

Abstrakt:

Disertační práce je příspěvkem k poznání starší hudební kultury v českých zemích, a to na konkrétním příkladu jezuitské koleje u sv. Klimenta v Praze od jejího založení (1556) do vzniku samostatné české provincie (1623). Hudební provoz v koleji je sledován a interpretován v širším kulturněhistorickém záběru na základě původních rukopisných jezuitských pramenů (diária, pamětní knihy, *catalogi personarum*, *litterae annuae*, dobová historiografická díla) s přihlédnutím k dalším primárním zdrojům. Latinsky psaná autentická svědectví o hudebním dění v Klementinu a o vztahu pražských jezuitů k hudbě jsou do práce začleněna ve formě dokladových podčarových poznámek, případně supplement k jednotlivým kapitolám, které se pokoušejí zkoumané téma osvětlit (*illustrare*) a zhodnotit (*recensere*) z hlediska (1) institucionálního (řád, kolej, přidružené sodality), (2) akusticko-prostorového (zvukový obraz koleje jako součásti raněnovověkého města), (3) personálně-prosopografického (hudební prefekti koleje a mariánské kongregace), (4) dochovaných hudebních památek, (5) jednotlivých událostí s hudební složkou (liturgické a paraliturgické obřady, promoce, kongregační aktivity) a (6) funkce hudby v dobových konfesionálních střetech.

Klíčová slova:

starší hudební kultura; renesanční hudba; země Koruny české; Praha; Societas Jesu; Klementinum; dějiny liturgie; náboženské slavnosti; náboženské kongregace; Krystecký (Cristeccus), Theophilus; Rudolf II.